

10/38

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20 BOTIGA
BARCELONA

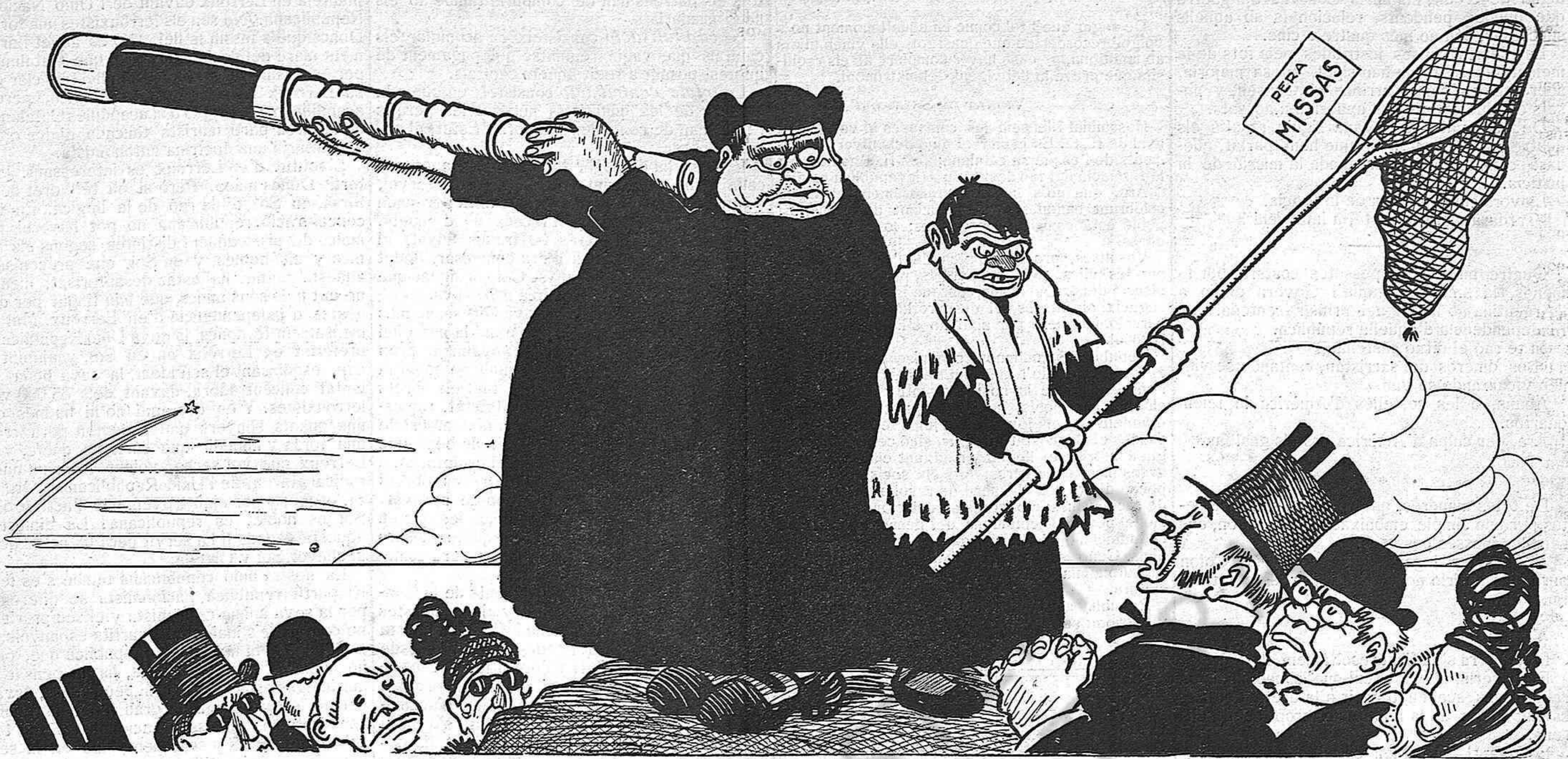
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fóra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

¡JA HA FLORIT!...

CATALUNYA:—¡Molt be!... Aquesta ha sigut sempre la meva idea. Fulles, totes les que vulguin; pensament, no més un.

Observant l'estrella ab quà

—¿Què veu, mossén Quirse?
 —¿Què veig?... Que ja cal que comensin a fer dir forses, forses misses, perque això va de debò y porta molta rabia.

Es dir, una solemnitat dedicada als que ho fan tot.
 Y un'altra consagrada als que no fan res.

Una nova:
 «A Riudoms, un grupu de carlins va cometre una salvatjada...»
 D'això no se n'haurien de dir *noves*.
 ¿Hi ha rès més vell y sapigut que això de que'ls nêts d'en Savalls, quan formen tribu, imiten als habitants de Cafreria?
 Si es el seu constant element!

Un home despullat.
 L'altre vespre's repartien per la Rambla unes fulles que portaven aquet titol:
 «LORENZO ARDID AL DESNUDO»
 Y, rara coincidencia, això va ser precisament el dia de la nevada.
 Despultat y en *paños menores!*
 Quins tremolins, pobre veterano!

Y té raó el Consul.
 Don Lacandro afirma que'l programa d'en Pi y Margall es antiquat.
 Comparat ab el seu, es clar!
 El seu resulta més que modernista... Es futurista.
 Com que encara ens l'ha de donar!...
 Es a dir, an els xinos ja fa temps que'ls el ha donat...
 Ab formatge.

Bonic tema el de la conferencia d'en Serrallera a Lleida!
 «Una mica de política.»
 Supposem que no parlaria de les radicalíssimes gestions de la nostra majoria en el Consistori.
 Perquè aleshores el tema deuria haver sigut un altre:
 «Menos política y més suquets.»

Una cosa es fer llit y una altra desferlo.
 Y don Segimon Moret es dels que estan per això y no per allò.
 Ara fan corre que's troba acatarrat; però no s'alarmin, que no serà res.
 No se n'ha de fer gran cas d'aquets empoicaments polítics en vigílies d'eleccions.
 Que li assegurin les 80 actes que demana y ja veuran com se li *despeja* el cap y se li estova el pit.
 El seu encostipat no necessita altre pectoral.

L'exemple

EN CANALEJAS (*bastant preocupat*):—Caram, caram!... ¡Ab quina facilitat se cau, si un se descuida una mica!...

Ab motiu del festival wagnerià al Liceu, deia un italianista *enragé*:
 —No sé perquè aquest Ajuntament, que's diu tan republicà, ha hagut de subvencionar la Tetralogia...

—Ai, ai! ¿què té que veure en Wagner ab els republicans?—li objectaren.
 —¿Què?... Que'n Wagner era carlí.
 —Y què havia de ser carlí!
 —Sí, senyor... Be duia boina...

An en Miranius, xicotet de sis anys, li pregunta son pare:
 —¿Que no coneixes el nen dels nostres veïns nous?
 —Sí, senyor.
 —Ah, sí?... Ja os deveu haver barallat, potser?
 —Oh, no..., això no.... Encara no som prou amics!

Al cap de mitg any de matrimoni:
 —M'estimes?
 —Sí, home, sí.
 —De debò?
 —De debò!... Si no t'estimés, creus que tindria la patxorra de contestarte, sixanta vegades cada dia, aquesta mateixa estúpida pregunta...

Cavallers: Joan B. Auber: Ens es molt difícil enquirirhi prosa; y molt més quan se tracta de prosa aixís, sentimental.—Victor Canigó: Lo de vostè també's sembla massa tetric.—S. Fortunat: Unicament podiem destinarho a la secció que và. Com article resultava fluix.—A. R.: Aquestes coses no's poden dir més que posseïnt comprovants justificatius.—P. M.: No hi podrà anar per manca d'espai; com si ho vegés.—B. J. y P. A.: No tractantse d'un fet important y concret, resulta d'escàs interès pels lectors de fóra de la localitat. Si no fos això, de bona gana els complauria.—P. S.: No hi cab, y ho sento.—B. S. R.: La carta no es possible.—Ros del Sorrau: Es possible que s'inserti l'endevinalla.—P. y J. (Un que porta esclòps): Empudegariem els lectors. Apart d'això, la veritat es que'ns veïem negres pera insertar tot lo que's reb. La targeta tampoc va.—J. B.: Prou d'aquesta campanyeta. Millor es ferlos *el vacio*, cregu'ns.—E. M.: En castella no publicuem rès. Y temps pera traduir no'ns en sobra.—E. T.: Es massa llarg això, senyor meu!... La concisió es el tot en aquestes coses.—Joan Torra y Riembau: Pues, no señor. No nos convienen *Torres Eiffels numéricas*. Todo lo más, *palanganeros*.—Mes de Juny: no van, ni l'un ni l'altre.—Pere Martí Malapat: Rebut y gracias.—Maco: Molt be. Endevinades.—Pere Llinàs: Els versos son bastant dolents, però no s'espanti: més aviat veurem a vostè poeta que la *Salamera* al «Nuevo».—P. Cortacans S.: La xarada va be. Queda complascut, y no hi ha de què.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Omb, número 8
 Tinta Ch. Lorilleux y C.^a